

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literara si economica.

Iese odata in septemana: *DUMINEC'A.*

PREȚULU ABONAMENTULUI.

Pentru Austro-Ungari'a :
Pe unu anu 5 fl.—cr., pe 1/2 anu 2 fl. 50 cr.
Pentru Romani'a si strainetate:
Pe unu anu 14 fr., pe jumetate anu 7 franci.

PREȚULU INSERTIUNILORU:

Pentru publicatiunile de trei ori ce contienu
cam 150 cuvinte 3 fl.; pana la 200 cuvinte 4 fl.;
si mai sus 5 fl. v. a.

Correspondentiele sè se adreseze Redactiunei

„BISERIC'A si SCÓL'A.“

Er banii de prenumeratiune la
TIPOGRAFIA DIECESANA in ARAD.

Noulu Episcopu alu eparchiei ortodocse romane a Caransebesiului.

Fóia oficiala „Budapesti Közlöny“ din 1/13 ale curentei publica urmatóri'a altissima resolutiune:

La propunerea ministrului meu ungaru de culte si instructiune publica prin acést'a aprobezu alegerea Archimandritului si vicariului archiepiscopescu *Nicolau Popea* de Episcopu alu eparchiei greco-orientale romane a Caransebesiului, efeptuita prin sinodulu a celei eparchii.

Datu in Vien'a in 1. Iunie 1889.

Franciscu Iosif m. p.

Conte Csáky Albin m. p.

Publicandu préinált'a intarire a alegerii noului Episcopu alu Caransebesiului constatámu, ca prin acést'a actulu de alegere din cestiune a devenitu perfectu, si eparchi'a sora a Caransebesiului in curend si-va avé pre Episcopulu seu; — si astfeliu si-va poté continuá cu succesu mersulu regulatu alu afaceriloru pre terenulu bisericescu, scolariu si fundationalu.

Sunt multe trebuintiele de astadi ale bisericei nóstre in tóte eparchiele si in urmare si in eparchi'a sora a Caransebesiului. Dar cand privimu asupra modului, cum s'a efeptuitu acésta alegere, si vedemu cum dorinti'a clerului si poporului eparchiei veduvite, esprimata prin votulu sinodului eparchialu a fost un'a si aceeaasi cu a Présantitului sinodu episcopescu, si cum acésta dorintia s'a prefacutu in realitate prin préinált'a intarire, urmata din partea Maiestatii Sale, augustului si iubitului nostru Imperatu si Rege apostolicu, — atunci faptulu acest'a ne este celu mai bunu anguru si cea mai buna garantia, ca Ddiu, carele s'a induratu, cá astfeliu sè se realizeze actulu acestei alegeri, — va protege si conduce atát pre noulu Episcopu, cât si clerulu si poporulu eparchiotu, cá prin o colucrare armonica, — destinele eparchiei sore sè se conduca in spiritulu dragostei evangelice

intru inaintarea bunastării clerului si poporului, spre deplin'a multiemire a préináltului Tronu, spre inflorierea iubitei nóstre patrii si intru prémarirea lui Ddiu.

Felicitámu deci pre noulu Episcopu, si dorimu, cá Ddiu se-i ajute, se obtiena santulu daru si tari'a duhovnicésca, cá se póta conduce destinele eparchiei de Ddiu binecuventate a Caransebesiului in pace, intregu, cinstitu, sanatosu, intru dile indelungate drept indreptandu cuventulu adevेरului!

Santirea bisericei nou zidite in Cianadulu-serbescu.

Puterea credintiosiloru, puterea si tari'a de viétia a bisericei este *semtiulu de pietate alu poporului.*

Purcediendu din acestu punctu de vedere unicu indreptatitu intru judecarea ori carui actu, ce se intempla in biserica si prin biserica, inregistrám cu bucuria, ca in frumós'a comuna Cianadulu-serbescu, situata langa Muresiu de partea banatica, in comitatulu Torontalu, in protopresviteratulu Banat-Comlosiului, credintiosiloru nostri dupa multe staruintie le-a succesu a zidi o noua biserica, deplin corespundietória trebuintieloru, carea a fost predata destinatiunei sale Duminec'a trecuta prin actulu santirei, seversitu prin Pré Santi'a S'a, parintele Episcopu alu Aradului *Ioanu Metianu.*

In acésta di P. S. S. sosi la órele 9¹/₂ cu trenulu de catra Arad, si la statiunea Apátfalva fu intemnatu de catra poporulu din Canadulu-magiaru, carele lu-bineventà, si-si esprima bucuri'a, ca pentru a dou'a óra este norocosu a vedé in sinulu seu pre Archiereulu. seu P. S. S. multiemindu poporului pentru frumós'a primire, si dechiarandu, ca in acést'a vede o noua garantia despre semtiulu de pietate crestinésca si alipire catra sant'a biserica si catra sfintele ei asiezeminte, implorà binecuventarea Ceriului asupra poporului seu, si totu de odata i-promise, ca la rentórcere va cercetá si comun'a Cianadulu-magiaru. Dela

statiunea căii ferate Pré Santi'a S'a si-urmă calatori'a in trasura spre Cianadulu-serbescu, precedatu de unu frumosu banderiu de calareti din Cianadulu-magiaru, si urmatu de o multime de trasuri, in cari luase locu multimea poporului din numit'a comuna, carele esise intru intempinarea Arhiepiscopului seu.

La marginea hotariului comunei Cianadulu-serbescu P. S. S. fû intempinatu de multimea poporului, din numit'a comuna, carele venise se-lu intempine si se-si esprime bucuri'a, ca dupa unu intervalu de Ddiu scie de cât timpu, pentru antai'a data are oca-siunea, si este norocosu a vedé pre Arhiepiscopu seu in mijloculu seu.

Dupa unu scurtu discursu alu Pré Santiei Sale, conductulu se puse in miscare intr'o ordine esemplara.

Inaintea trasurii, in carele luase locu P. S. S. parintele Episcopu, mergea unu banderiu frumosu de calareti, compusu din feciori voinici cu cai frumosi si frumosu impodobiti, ér dupa trasur'a Pré Santiei Sale venea o multime de trasuri, in cari se asiezase multimea poporului, care venise se intempine si se bineventeze pre Arhiepiscopu seu.

Comun'a Cianadulu-serbescu intréga era frumosu impodobita. Stradele erau preperate cu verdétia si cu flori. Dealungulu stradeloru erá postatu poporulu cu tenerimea scolara, ér la casele dominiului Iovan de Naco, unde se incuarta Pré Santi'a S'a, fû acceptatu de preotime imbracata in ornate cu sant'a cruce si sant'a evangelia.

De aci fû condusu Pré Santi'a S'a de preotime cantandu-se tropariulu dilei si urmatu de intregu poporulu din Cianatu si de multu poporu din comunele vecine la biserica inaintea carei'a erá ridicata o frumósa pórtá de triumfu cu inscriptiunea: „Osán'a celui ce vine intru numele Domnului.“ In biserica, Pré Santi'a S'a dupa ce se imbracă in santele ornate, si dupa ce binecuventá poporulu, incepú actulu santiei bisericeii asistatu de: asesorulu consistorialu Augustin Hamsea, de preotii: Andreiu Vacarescu din Beb'a, Georgiu Opreanu din Valcani, Andreiu Fizesian din Pesacu, Svetoniu Petroviciu din San-Nicolaulu mare, Eli'a Telescu din Cianadulu-serbescu, Georgiu Balanu din B.-Comlosiu si protodiaconulu Ignatiu Pap.

Dupa ce se cetira prin Pré Santi'a S'a in altariu rogatiunile prescise, si se pusera in sant'a masa sfintele móscé si materialele prescise si pregatite dupa prescisele ritualului bisericescu, urmá ocolirea bisericeii nou sfintite, sub timpulu carei'a Pré Santi'a S'a stropí zidurile bisericeii cu apa sfintita, si le unse cu santulu miru; ér preotii cetira 4 evangellii.

Dupa rentórcerea in biserica Pré Santi'a S'a incepú sant'a liturgia cu asistenti'a amintita mai sus sub decursulu carei'a se ridicara de catra Pré Santi'a S'a rogatiuni si pentru odihn'a sufletelor reposatiloru, — in fienti'a de facia a unui insemnatu numeru de poporu si a unei multimi de inteligenti veniti din comunele vecine spre a asistá la acestu actu solemn.

Dupa finirea santei liturgii Pré Santi'a S'a tienú o cuventare, in carea cu cunoscutu-i daru de vorbire, espuse insemnatatea actului santu severitu, insemnatatea bisericeii in genere, si insemnatatea sfintei serbatori a pogoririi Dnchului santu. Apoi multiemí poporulu pentru sacrificiele aduse altariului Domnului prin ridicarea acestui nou locasiu alu lui Ddiu.

„Dar, dise P. S. S. in acésta cuventare, acestu nou locasiu alu Domnului ar remané nescé ziduri mute, daca amvonulu nu va reversá in mintea si inimile credinciosiloru aceea bogatia nescata de invetiatura, adusa de Domnulu din Ceriu pre pamentu, — daca nu se voru ridicá continuu rogatiuni pentru viéti'a, mantuirea si inaintarea credinciosiloru, — si daca credinciosii din a loru parte nu voru cercetá cu staruintia si cu caldur'a credintiei acestu santu locu de invetiatura si pietate crestinesca. Nu am inse nici cea mai mica indoiéla, voi, iubiti mei fii sufletesci, cari a-ti datu pana acum multe dovedi de pietate, veti scí se intiegeti si de astadi inainte, si veti scí se inspirati si filorú vostri convingerea, cu denariulu depusu de voi pre altariulu Domnului prin ridicarea acestei sante bisericeii, numai atunci ve va aduce róde manóse, daca lu-veti cercetá cu credintia si intru fric'a lui Ddiu, si daca invetiaturile, ce le veti audi aici, si pietatea, si darurile ceresci, de cari ve veti face partasi, le veti folosi in tóte faptele vóstre. Traindu si lucrandu astfelu am tóta nadejdeá, ca Ddiu ve va ajutá, cá dilnicu se sporiti in cele pamentesci, si se ve faceti vrednici si de cersc'a imperatia, fagaduita tuturorú celoru buni de Domnulu si Mantuitoriu nostru Isus Christos.“

Terminandu P. S. S. acésta memorabila si instructiva cuventare implorá binecuventarea Ceriului asupra poporului seu si asupra tuturorú intreprinderiloru lui.

Dupa acést'a botezá Pré Santi'a S'a poporulu, si apoi fu condusu de preotime si aclamatu de poporu la locuinti'a amintita mai sus.

Dupa ce facú mai multe visite P. S. S. luá prandiulu impreuna cu preotime si onoratorii din loc si din comunele vecine. Sub decursulu prandiului se ridicara mai multe toasté, si anume celu dantaiu lu-ridicá P. S. S. in sanatatea Májestáti Sale augustului Sveranu si a augustei case domnitórie. Dupa acést'a ridicá unu toastu dlu advocatu din San-Nicolaulu mare Teoderu Halicu pentru sanatatea Pré Santiei Sale. Se mai toastá apoi pentru preotulu din localitate, parintele Elia Telescu, pentru poporu si pentru antistii bisericesci si ai comunei politice.

Dupa prandiu Pré Santi'a S'a plecá insocitu de iubirea si aclamárele poporului din Cianadulu-serbescu la Cianadulu-magiaru, unde la hotariu lu-acceptá poporulu cu unu banderiu de calareti si cu multime de trasuri din acésta comuna, si aclamatu de bucuri'a poporului merse la sant'a biserica, unde celebrá rugatiunea de seara, dupa a carei'a terminare tienú poporulu o cuventarea plina de invetiatura, in carea

in-indemnà la practicarea virtutiloru crestine si la ingrijirea de sant'a biserica si scól'a confessionalã.

De aci plecã P. S. S. insocitu si aclamatu de poporu la gar'a caii ferate din Apãtfalva, de unde cu trenulu de seara sosí sanatosu in Aradu.

Astfelu se terminã acesta di memorabila in desvoltarea poporului nostru din Cianadulu-serbescu si magiaru.

Fia cá invetiaturile Pré Santiei Sale si pietatea, ce o am vediutu desvoltandu-se in acésta di in inim'a poporului se produca róde manóse intru desvoltarea si inaintarea poporului credintiosu si intru premarierea lui Ddieu ! Amin.

Cu privire la reportulu dintre preoti si invetiatori.

(Continuare si fine.)

Totu cam asia i-au mai vorbitu invetiatorului si alti doi, trei nemultiemiti din comuna.

Totu acesti ómeni, cari i-spuneau acestea invetiatorului, se duceau pre de alta parte la parintele, si-i spuneau, ca invetiatorulu a disu despre densulu ast'a si cealalta.

Invetiatorulu, omu teneru, a tacutu, cât a tacut, dar dela o vreme a inceputu a-le cam crede de jumatate, si mai tardiu póte ca de totu. Totu cam asemenea o-a patitu si preotulu, pentru ca ómeni sunt si ei ; si in natur'a omului este a crede mai multa ceea ce se vorbesce de reu, decât ceea ce se vorbesce de bine. Si incetu, incetu, relatiunile bune dintre preotu si invetiatoriu au inceputu a-se reci, si din acésta recéla s'a nascut mai antaiu intre densii divergintie, ér mai tardiu unu feliu de dusimania nepermisa intre ómenii de aceea-si chiamare si categoria.

Si vorbe d'acestea, si din vorbe divergintie, potu se mai fia si in alte locuri intre ómeni, nu numai in sate, ci póte ca si prin orasie.

Unu lucru, credem noi, ca este deja staveritu, ca vorbele nu sunt bune ; si de cand este lumea, si de cand sunt vorbe intre ómeni, n'au facut nimeru nici unu servitiu, nici unu folosu. Si cá nu cumva sè se mai intemple, cá se mai cada cinev'a in curs'a vorbeloru, precum o-a patitu preotulu si invetiatoriu de sus, mijloculu este numai unulu : a-le privi de ceea ce sunt ele in adeveru, de : eflucusulu patimiloru si slabitiuniloru omenesci.

Si la noi atât preotii, cât si invetiatorii, precum si credintiosii avem astadi toti alte lucruri mari de facutu, si nu ne mai putem sub nici unu feliu de imprejurãri permite lucsul de vorbe. Astadi este timpulu, in carele numai gandirea seriósa si adenca valoréza, si ne póte ajutã. Si deci programulu nostru, fia in contactulu oficialu, fia in contactulu socialu, este numai unulu, si anume : se gandimu, si se-ne sfatuimu, cá ómeni intiepti, — pentru ca cu cât

traiesce unu poporu in imprejurãri mai grele, cu atât are necesitate de mai multa intieptiune.

Apoi in parochia avem astadi lucruri mari si multe de seversitu, si cu unu bunu modru tóte le putem face. Faptuitorii lucrurilor bune sunt inse in parochia in prim'a linia preotii si invetiatorii. Densii sunt si conducetori si combatenti in lupt'a cea mare in contra necazuriloru si greutãtiloru de astadi ale poporului credintiosu precum si in mersulu acestui poporu spre desvoltare.

Si nu s'a vediutu inca casu, in carele, daca acesti ómeni au lucratu cu sufletu si cu inima curata si in buna contielegere, se nu fi isbutit a-se face totu ceea ce a fost posibilu ; precum éراسi pre de alta parte, lucru sciutu si cunoscutu este, ca nu s'a vediutu casu, in carele cu divergintie si nentielegeri sè se fi putut realisã cev'a bunu.

Pentru viéti'a sociala si pentru viéti'a publica este de siguru unu pecatu strigatoriu la ceriu a-se lasã cinev'a sedusu de vorbe.

Vorbe au fost intre ómeni, de cand este lumea, si voru mai fi, pana cand lumea va fi lume, si ómenii ómeni.

Nu este bine, si nu este in folosulu nimenui a judecã pre ómeni dupa vorbe, pentru ca multe dice omulu, cand este necajitu si iritatu.

Apoi din necazu si din iritatiune n'a esitu de cand e lumea nimicu bunu.

Si adeverulu este, ca omulu detoriu erte a-se stepaní si a nu se lasã nici odata condusu de necazu si de iritatiune. Dar daca cá ómeni nu ne pottem desvetiã de necazu si de iritatiune, atunci pre de alte parte detorintia avemu, cá se iertãmu unulu altui'a, si mai cu seama se-ne deprindemu a-nu judecã pre nimenea cu usiurintia, lasandu-ne condu-si de vorbe. In vorbe si in fapte póte gresí si invetiatoriu si preotulu ; si celu mai bunu dintre densii este de siguru celu carele gresiesce mai putienu, si celu carele iérta mai multa gresielele altor'a.

Dar se ne întorcemu la tem'a, de carea ne-am propusu a vorbí.

Faptu este, ca intre ómenii, cari au unulu cu altulu afaceri, se ivescu divergintie de pareri, se ivescu conflucte, si se potu ivi si nentielegeri si certe. Si póte ca ivirea acestoru feliu de lucruri nici nu se póte evitã.

Din acést'a inse nici decât nu urméza, cá ómenii se duca lucrurile la estremu, si se nu se mai póta vedé si suferi unulu pre altulu, ci intieptiunea si politic'a de viétiã dictéza neaperatu fiecarui omu, cá chiar din divergintie de acésta natura se invetie, si se-si insusiésca unu „modus vivendi“ in spiritu crestinescu cu toti ómenii, cu cari are afaceri :

Acestu „modus vivendi“ in spiritu crestinescu in contactulu loru unulu cu altulu si in contactulu cu poporeni lu-pretindemu noi dela ómenii nostri din parochia.

Uniculu „modus vivendi“ in spiritu crestinescu este celu cuprinsu in cuvintele Mantuitorului: „invetiati dela mine, ca blandu sum si smeritu cu inim'a.“

Acésta „blandetia“ si acésta „smerenia“ constituiescu cea mai frumoasa podóba a omului crestinu. Ea nu este permisu a lipsi invetiatorului, si trebuie se orneze pre preotu mai pre sus de tóte. Si daca ne inchipuim pre ómeni inpodobiti cu aceste virtúti crestine, nu putem nici gandí, ca intre densii mai potu sè se ivésca nentielegeri si conflicte. Se-ne inchipuimu adeca, ca in casulu de sus, cand plugariulu cutare a disu catra invetiatorulu, „ca parintele a disu despre Dt'a acést'a si cealalta,“ invetiatorulu i-ar fi respunsu cu „blandetia“: „o fi disu parintele cele ce mi-le spuni, dar de buna seama va fi fost necajitu, ér omulu in necazulu lui scapa si câte o vorba, carea ar fi fost mai bine, se nu fia fost vorba, — apoi parintele nu póte vorbí nimicu reu despre mine, pentru ca me cunósce“ etc.

Cu unu astfelu de respunsu din partea invetiatorului se taiá inca din inceputu firulu tuturor vorbeloru, si intrig'a initiata pre mare remanea fara nici unu rezultat.

Dreptu ce scriind acestea rogám pre toti, pre cari ii-privesce, cá pentru interesulu causei, pentru carea traimu, si luptámu, se ingrijimu a nu lasá se petruna intre noi vorba nesocóte, seau chiar efflusu de intrigi, — ci se le punem acestor'a capetu prin „blandetia“ si „smerenia.“

Omulu, carele voiesce se lucreze cu inima pre terenulu vietii publice, trebuie sè se deprinda a rabdá multu, pentru ca scopurile mari numai prin multa rabdare se potu ajunge si realisá.

Din istori'a increstinárii Romaniloru.

Notiuni generale despre aplicarea vechiloru Romani la diverse culte divine, si mai vertos la cultulu crestinescu.

(Continuare.)

Éra dupa inviere in diu'a cea dintaiu a septamanei fórté de diminatia inca intunerecu fiind, s'au aratatu antaiu Mariei Magdalinei, si celei lalte Marie. intimpinandu-le bucurati-ve! Dicând: Mergeti si spuneti fratiloru mei, ca se mergea in Galilea acolo me voru vedea si mergendu, unii s'au inchinatu eara altii s'au indoitu (Marth. 28. 9.) si acei'a audindu ca este viu si au fost vedutu de dansa nu iau creditu (Marcu 16. 11.) Si se pareau cuvintele loru cá o minciuna inaintea loru, si nu le credeau (Luca 24. 11.) Dupa acea sau aratatu la doi invatiacei, care mergeau la unu satu cu numele Emaus, care era departe de Ierusalimu cá la 60 de stadii, si acei'a mergandu au spusu celora lalti, si nici pre acei'a nu iau creditu, (Marcu 16. 12. 13.) Apoi fiindu séra intru acea dii antea septamanei, venit'au Isusu prin usile incuete, unde erau invatiacei adunati pentru fric'a Iudeiloru, si au statutu in mijloculu loru, si li-au disu

pace voua! Si aceste dicendu li-au aratatu loru manile si cóst'a sa, si éresi au disu Isusu pace voua! si aceste dicendu: au suflatu preste ei dicendu: Luati duchulu santu, carora veti iertá pecatele, se voru iertá loru, si carora le veti tienea tiente voru fi, si Tom'a unulu din cei doispredece care se dice giamenu, nu era cu dansii candu au venitu Isusu, si au disu: De nu voiu vedé in manele lui semnele cucloru, si de nu voiu pune dejetulu meu in semnulu cucloru, si mana mea in cost'a lui, nu voiu crede. Dupa optu dile éراسi s'au aratatu apostoliloru sei fiind si Tom'a cu dansii, venit'au Isusu fiind usile incuete, si au statutu in mijlocu si au disu lui Tom'a adati dejetulu teu incóce si vedi manele mele, si ada mana t'a si o baga in cost'a mea si nu fi necredintiosu ci credintiosu, atunci au respunsu Tom'a si au disu lui, Domnulu meu si Dumnedeuulu meu, disau lui Isus, deca me vediu-si Tom'o crediusi, fericiti sunt cei ce n'au vedutu si au creditu. (Ioanu 20. 19—30.) Si aratandu-se in mijloculu loru s'au spaimantatu si infricosinduse li pareca ca vedu duchu, si li-au disu loru Isusu ce sunteti turburati, si pentru ce intra ganduri intru inimile vostre? Vedeti manele si picioarele mele, ca eu insum sunt, pipaiti-me si vedeti, ca duhulu carne si óse nu are, precum me vedeti pre mine avendu, si acestea dicendu li-au aratatu loru manele si picioarele. (Luc'a 24. 36—42.) Pentru care iau dojenitu Christos si au imputatu necredintiei si impetirei inimei, fiind cá celoru ce l'au vedutu cá au inviatu n'au creditu (Marcu 16. 14) „Oh! nepreceptiloru si zabavnici cu inim'a a crede tóte câte au graitu prorociei, au nu au trebuitu se le patimésca acestea Christos si se intre intru marirea lui Dumnedieu (Luc'a 24, 25.) si li-au deschisu loru mintea, cá se intieléga scripturile, (Luc'a 14, 25.) Ca inca nu sciau ei scriptur'a cá trebuesce elu se invieze dín morti. (Ioanu 20, 9.) De care apoi s'au spalatu apostolii dupa pogorirea spiritulu santu, danduse cu totulul lui Christosu si facandu-se indresneti l'au predicatu in tóta lumea, dupa cum marturisesce santulu Pavel catra romani, in totu pamentulu au esitu vestirea loru si pana la marginile lunei graiurile loru dandu-si si versandu-si sangele si viati'a pentru numele lui Christosu, unii s'au torturatu, altii au luat ispitiri de batjocuri, de bătăi, de legaturi, de temnitie, sau ucisu cu petri, sau taiatu cu feres-treulu, au fostu ispititi, au muritu cu ucidere de sabie, au umblatu in cojóce si pei de capra, fiind in lipse, nacajiti torturati, ratacindu in pustii si munti, si in pesteri si in crepeturile pamentului, de cari lumea na'u fost vrednici. (Catra Evrei 11. 36—39.) In osteneli mai cu prisosu, in bătăi preste mesura, in temnitia mai adesea in morminti de multe ori. (II. Cor. 11. 23.) Pentru tine suntem omoriti tota diu'a ne am socotitu cá neste oi de jungiare. (Rom. 8. 36.)

Dara nunumai apostolii si poporulu Iudaicu, ci nici rudeniile lui Isusu n'au creditu intransulu (Io-

anu 7. 5.) motivulu pentru care nu credeau neamurile lui in Isusu au fostu pentruca i-lu considerau de omu fricosu, fiind ca dupa ce au inchisu Irodu pre Ioanu s'au retrasu Isusu din Iudea in Galilea, lasandu nazaretulu si s'au dusu de au locuitu in Capernaum. (Math. 4. 12.) Era dupa ce au taiatu Irodu pre Ioanu, Isusu s'au dusu de acolo cu corabi'a in locu desiertu deosebi. (Math. 14. 13.) Era cand l'au marturisu invatiacei ca elu este Christosu, au ordinaru se nu-lu spuna nimenui ca elu este Christosu (Math. 16. 20.) Cand au voitu se-lu proclame de Rege, erasi s'au dusu in munte singuru (Ioanu 6. 15.) Si cand Isusu umbla in Galilea ca numai vrea se umble in Iudea, fiind ca Iudeii cautau se-lu omora, i-au disu neamurile aratate lumei (Ioanu 7. 4.) Cate ai facutu in Capernaum fa si aici in Patri'a t'a. (Luc'a 4. 23.) Inse acest'a presupunere a neamurilor, n'au fost basata, ca ci Isusu n'au voitu se se jertfesa inainte de timpu si inainte de a-si-fi implinit opulu misiunei sale; timpulu meu inca nau venitu. (Ioanu 7. 6.) Si Isusu nu se incredea Iudeiloru, fiindca elu cunoscea pre toti, si nu avea trebuintia ca se marturisesca cineva despre omu, ca ci elu scia ce era in omu (Ioanu 2. 23.) asia dara pre cand Domnulu nostru Isusu Christosu, n'au aflatu atat'a credintia, nici in apostolii sei, nici in rudeniile sale, nici in neamulu seu Iudaicu, cata au aflatu, in primulu romanu crestinu, centurionulu din Capernaum, de a carui credintia tare s'au miratu, se ne miramu deci, ca Isusu au eselamatu, nici in Israilu n'am aflatu atat'a credintia, si dicu voue ca multi vor veni dela raseritu si dela apusu si se vor odihni cu Avramu Isacu si Iacobu in imparati'a ceriuriloru (si centurionulu au fost dela apusu si locuia in raseritu era fi imparatiei (Iudei vor fi aruncati intru intunereculu celu din afara, acolo va fi plangere si scrisnirea dintiloru. (Math. 8. 5—14.)

A doilea Romanu Crestinu.

Santulu Ioanu apostolulu si evangelistulu, istorisesce dicand: Era unu boeriu omu imparatescu, alu carui'a fiu era bolnavu in Capernaum, acest'a audindu, ca au venitu Isusu din Iudea in Galilea au mersu la elu, si-lu ruga se se pogore se vindece pre fiulu lui, ca ci era se mora, era Isusu au disu, de nu veti vede semne si minuni nu veti crede, era boerulu omulu celu de bunu neamu (de bunu neamu se numeau numai romanii) au disu Dómne: pogorate mai inainte pana a nu muri fiulu meu, si Isusu au disu, mergi ca fiulu teu este viu, si au crediutu omulu cuventului, care i-au disu Isusu si s'au dusu, si eta pogorindu-se elu, l'au intimpinatu servii lui si i-au spusu, fiulu teu este viu. Atunci elu au intrebatu de ciasulu in care i-au fost mai bine, eri in ciasulu a 7-telea l'au lasatu frigurile, atunci au cunoscutu tatalu ca au fost in ciasulu acel'a in care i-au spusu Isusu: fiulu teu este viu, si au crediutu si elu si tota cas'a lui. (Ioanu 4. 46—54.)

Multi vor se scie, ca boerulu acest'a, omu imparatescu si de bunu neamu, e totu unulu cu primulu romanu crestinu, centurionulu din Capernaum, dela Mathei 8. 5. Ca de nu ar fi totu unulu atunci Evangelistulu Ioanu, ar numi vindecarea fiului seu minunea a trei'a, pre cand elu o numeste numai a dou'a dupa cea din nunt'a Cana-Galileii. Acest'a este alu doilea semnu, ce au facutu „Isusu viindu din Iudea in Galilea.“ (Ioanu 4. 4.) Inca si atunci i-lu tienu totu unulu cand la sutasiulu se dice servul si la boerulu omulu imparatescu fiu, care dupa dreptulu romanu sunt totu un'a, fiulu cu servulu, si servulu cu fiulu, ambii standu sub „patri'a potestate.“ Apoi in unele evangelie mai batrane si la sutasiulu, ca si la boerulu se afla insemnatu fiu in locu de servu (vedi evangeli'a care s'au tiparitu in Romani'a Bucuresti la metropolie a 1742, sub domnulu Mihaiu Racovitia voevodu cu binecuventarea si chieftuiel'a presantitului Chir. Neofitu dela Critie metropolitulu a tota tier'a Romanesca, si alu plaiurilor precum si in cea tiparita in tipografi'a universitatii unguresci la Bud'a 1812 sub Franciscu antaiu cu binecuventarea lui Stefanu Stratimiroviciu archiepiscopulu Carlovetului) unde in locu de servu sta pruncu.

Unii sustienu a nu fi totu o persóna, pentru ca altulu e predicatulu centurionu, si altulu boeru, omu imparatescu s'au chiar imparatu cum i-lu numesce Siagun'a in sant'a scriptura edata de densulu, va se dica divergentie de titluri, divergentie de demnitate, apoi nici dupa dreptulu romanu dicu ca nu e totu un'a fiulu cu servulu, nu-i servulu cu fiulu, pre cand in tecstulu originalu grecescu, la centurionu se afla servu, si numai la Boeriu fiu s'au pruncu. Credea cine cum va crede, noi din alu nostru punctu de vedere, asia cerendu scopulu nostru i-lu reproducemu aci pre alu doilea romanu crestinu!

Alu treilea Romanu Crestinu.

Alu treilea Romanu care, au marturisu pre Isusu fiulu lui Ddiu, si pre care 'lu cunoscemu si dupa nume nu nu mai dupa rang, este sutasiulu Longinu de langa crucea Domnului, despre care asia cetim in sant'a Evangelie „Era sutasiulu si cei ce erau impreuna cu elu pazindu pre Isusu, vedindu cutremurulu si cele ce s'au facutu, s'au infricosiatu forte dicandu: adeveratu acest'a fiulu lui Ddiu au fostu“ (Math. 27, 57.) si totu poporulu ce se adunase la aceea privire, vedindu cele ce se facuse batandu-si pepturile loru se intorce. (Luca 23, 48.)

Deca vom lua in consideratiune ca Longinu au facutu acesta marturisire ca ostasiu romanu, incredintiatu cu esecutarea patimiloru Domnului Isusu, in faci'a Romaniloru, in faci'a mai mariloru Evreesci, si in faci'a intregi lumi, care se adunase la restignirea Domnului, dupa care s'au pututu astepta la mari si grele persecutiuni din partea restignitoriloru Romani? Apoi atunci trebue se credemu si aceea, ca elu invetiase si audise credinti'a dela Domnulu si Mantuito-

riulu Isusu inca in viétia fiindu, si acum la restignire convingendu-se si mai tare despre adeveritatea aceluor invetiaturi, au marturisu pre Isusu publice inaintea lumii, ca este fiulu lui Dumnedieu sbatându-si peptulu, de si scia ca va fi espusu la perderea vietii. Lui Longinu este a se atribui, ca Dlu Isusu n'au spanzuratu atât'a tîmpu pre cruce, ci ca sè se sevêrsiasca mai iute, au ordinaru unui ostasiu de au impunsu còst'a lui, cà-ci unii se chinuiau pre cruce dile întregi, pana la septaman'a, si cá se nu vina. Iudeii se-i sdrobéscă picioarele, seu se-lu inece cu fumusu sèu se-lu sfasiie cu ferele selbatice, cum faceau cu altii.

Biserie'a nòstra serbéza pre Longinu in a 16 Octomvrie, unde in Sinacsariulu dilei acesteia aflamu scrisu din biografi'a lui: „Acesta — Longinu au fost pre vremea iui Tiberie Cesarele din Capadochia ostasiu sub ascultarea lui Pilatu Domnului Iudeii, si au fost oranduitu din porunc'a lui Pilatu se slujéscă la cinstitele patimi ale lui Christosu si la restignire, si se pezéscă mormèntulu cu strage, adeca: cu céta de slujitori, ce avea sub ascultarea lui, carii erau cete de ostasi, deci vediendu elu minunile, ce se face la restignirea Dlui Christos, cutremurulu si schimbarea sórelui intru intunerecu, mormanturile cele ce se deschideau, si mortii, carii sariau afara din transele, si petrele cari se despicau, striga tare dicandu. Cu adeveratu acest'a au fost fiulu lui Dumnedieu: pentru care n'au primitu nici banii, ce i s'au datu de catra Jidovi, ca se tagaduésca invierea, si cu altii doi slujitori, carii pre urma impreuna cu dansulu au marturisu. — Deci lasandu-si ce era pre sam'a lui si mergandu in tiar'a lui, propoveduia pre Christosu Dumnedieu apostolicesce. Deci plecandu-se Pilatu, mai vertosu ajunsu fiindu cu fagaduiala de bani dela Jidovi, pasesce pre Longinu cu scrisorile lui catra Tiberie, cumca si-au lasatu slujb'a, si se afla la mosi'a lui propoveduindu pre Christosu, si indatu au trimisu cu porunc'a lui Tiberie de i-au taiatu capulu si lui si celor doi slujitori, ce erau cu dansulu, si i s'au adusu capulu din Capadochi'a la Ierusalimu, cà sè se incredintieze Pilatu si Jidovii de mórtea lui, si pentru ca se céra Pilatu ceea ce i se fagaduise, si au tipatu capulu lui intr'unu gunoiu. (Vedi Sinacsarul dilei 16 Octomvrie.)

Éra la vecernie marire glasu 6. asia canta biserie'a „La patim'a ta Christóse Longinu celu mai mare preste suta vediendu biserie'a stricata, te propoveduia Jidoviloru pre tine fiulu lui Ddieu, drept aceea cumplitii aceia taiandu dumnedieesculu capu cu sabi'a, l'au aruncatu in gunoiu, éra o muere aflandu-lu, ii-au deschisu pleupele ochiloru sei, cari erau inchise, cu care dinpreuna si noi strigàm tu tie, celui ce l'ai incununatu pre elu ca au patimitu pentru tine, pentru rugaciunile lui, luminéza si ochii inimii nòstre ca se te marimu pre tine Dumnedieu, celu ce te-ai pironitu cu trupulu pre cruce pentru cà se ne mantuiesci pre noi.“

si la Condacu — „Veselindu-se s'au bucuratu biserie'a astadi intru cinstit'a pomenire a rabdatoriului de patimi Longinu, strigand: tu esci puterea mea Christóse si intarirea.

Cumca sutasiulu Longinu de langa crucea Domnului au fost romanu, marturisescu si poetii nostri nationali, cà Aristia in versurile sale poemu epice.

Romanu a fost santulu Romanu?

Din colonii ce Roma pamantulu au umplutu. Precum si Palestin'a. (Vedi Vasilie Alesandri opere complete partea III-a prosa Bucuresei 1876.

Asia standu lucrulu se nasce intrebarea? Cum de biserie'a nòstra crestina, nu tiene de primii crestini dintre romani in specie si dintre pagani in genere, pre primul romanu crestinu centurionulu din Capernaum, carui'a Christosu i-au vindecatu servulu, si de a carui'a credintia s'au miratu dicandu, ca nici in Israelu n'am aflatu atât'a credintia? Au pre omulu Imperatescu din Capernaum, carui'a Christos i-au vindecatu fiulu dupa care au crediutu elu si tóta cas'a lui in Christos? Si cum de biserie'a nòstra nu tiene de primul martiru pre Longinu de langa crucea Domnului, care sbatandu-si peptulu au strigatu si marturisu publice inaintea întregii lumi, cumca Christosu adeveratu fiulu lui Dumnedieu au fostu? (Math. 27, 57.) si pentru Christos au primitu corona martirului precum se vede din sinacsariulu zilei 16. Octomvrie? Ci in locul acestoru tiene de primul crestinu pre Sutasiulu Corneliu. Dela faptele Apostoliloru cap 10. 1—48. pre care l'au convertitu la Christosu Petru Apostolulu si de primul martiru pre Archidiaconulu Stefanu, care au patimitu la faptele apostoliloru. (cap 6.)

Au dóra pentru aceea, ca acesti'a n'au fost botezati dupa formul'a prescisa de Domnulu nostru Iesus Christosu, care dice catra Nicodimu „Amin Amin dieu tie, de nu se va nasce cinev'a din apa si din duhu, nu va putea intrá intru imparati'a lui Dumnedieu.“ Ioanu 3, 5.

Au dóra pentru ca Corneliu au fost mai cu mare solemnitate convertitu la crestinism decât centurionulu si omulu imperatescu din Capernaum? si ca Archidiaconulu Stefanu au patimitu mai serbatoresce decât sutasiulu Longinu de langa crucea Domnului?

Au ca dóra sutasiulu Corneliu si Archidiaconulu Stefanu, au fost autoritati mai mari si mai meritati in biserică decât centurionulu si omulu imperatescu din Capernaum, si sutasiulu Longinu? Au dóra in fine, ca despre convertirea centurionului si omului imperatescu din Capernaum, precum si despre marturisirea sutasiului Longinu, nu se scie nimica asia cu certitudine cum se scie despre convertirea lui Corneliu si marturisirea lui Stefanu, cum scrie Liviu despre istoria Romaniloru ca numai de pe timpulu resbelului Galicu sub Brenus scie scrie ceva mai claru si cu certitudine „Clariora deinceps certioraque ab secunda origine, velut ab stirpibus laetius feracius-

*que renatae urbis, gesta domimilitiaeque exponen-
tur.*" (Liviu libr. VI.)

Respundemu ca nici un'a nici alta nu sta! Nu sta, pentru ca nu s'au botezatu prin apa si prin duhu! Pentru ca nici pré maritii doisprediece Apostoli, si cei de sub ascultarea loru 70 de invetiacei, impreuna cu credinciósele loru muieri, nu s'au seversitu in Domnedieesculu botezu dupa form'a de astadi, caroru singuru Domnulu Christos li-au disu dupa inviere, cumcà: „Ioanu au botezatu cu apa, éra voi ve-ti botezá cu duhulu santu, nu multu dupa aceste dile.“ (Faptele Apost. 1, 5.) Deci dupa ce s'au intorsu in Ierusalimu din muntele masliniloru, si au statutu de asupra in coru, cu toti fratii Domnului, si cu précurat'a lui Maica, carii au fost de toti 150, s'au pogoritu duhulu santu preste dansii, si umplandu-se de duhulu pre cum dice Ioilu profetulu, nu li-au mai trebuitu altu botezu. (vedi sinacsariulu din 30 Iuniu.)

Nici aceea nu sta! ca sutasiulu Corneliu au fost convertitu mai cu solenitate, decât centurionulu si omulu imparatescu din Capernaum, si cumca Archidiaconulu Stefanu au patimitu mai serbatoresce decât sutasiulu Longinu! Pentruca pre cesti doi din Capernaum i-au convertitu insusi Domnulu si Mantuitoariulu nostru Isusu Christos, mai inainte, éra pre Corneliu l'au convertitu servulu stapanului, Petru Apostolulu mai tardiu. — Si archidiaconulu Stefanu au patimitu si luatu martiriulu mai tardiu dela evrei caror'a li-au predicatu pre Christosu, era sutasiulu Longinu dela puternicii Romani, dela Cesarele Tiberiu si procurorulu Pilatu mai inainte, pentru ca in fati'a a tota lumea au marturisitu pre Christosu a fi adeveratu fiulu lui Dumnedieu.

Precum nici aceea nu sta, cumca Corneliu si Stefanu au fost mai mari si mai meritate autoritati in biserică, decât centurionulu si omulu imperatescu din Capernaum, cà-ci si unulu si altulu au fost centurioni, era omulu imparatescu póte au fostu si mai mare autoritate. Siaguna in santa scriptura edata de dansulu, i-lu numesce imparatu, cum au fostu Felice si Fett. Era Stefanu au fost Archidiaconu si Evreu. Era Longinu Centurionu si Romanu, o dignitate, care cu putiena esceptiune, se dá si conferá numai nobililoru Romani, si nu strainiloru.

Éra cumca despre cele intemplete inainte de martiriulu lui Stefanu, si convertirea lui Corneliu, precum este despre convertirea centurionului si omului imperatescu din Capernaum, si martiriulu lui Longinu, saru scí pré putinu sau nimicu cu certitudine, din punctu de vedere crestinescu si adeverului istoricu, nu se póte admite de feliu! Càci ce valoare aru avé atunci credinti'a nóstra, despre nascerea, minunile, viéti'a, chiamarea celoru 12 apostoli si 70 de invetiacei, viéti'a, restignirea, invierea, si petrecerea Domnului 40 de dile pre pamentu dupa invierea sa. Deca cele inainte de Martiriulu Archidiaconului Stefanu, si convertirea sutasiului Corneliu, sunt incerte si pré putieniu cunoscutu? Nimica! Si „atunci credinti'a nós-

tra este zadarnica“ (I. Corinth. 15. 17.) Ce nu póte fi!

Acésta disparitate si controversie vine de a colu, ca santii parintii si scriitorii bisericei, inceputulu bisericei crestini i-lu iau dela impartirea si predicarea apostoliloru dupa pogorirea duhului santu?

Inse prin acest'a saru face unu afrontu mare crestinimului, candu inceputulu bisericei, l'amu lua dela servii invetiacei Domnulu fondatorele ei care este capulu bisericei, si pre sine sau datu pentru dans'a ba unii santii parinti mergu mai de parte, si inceputulu bisericei, i-lu iau chiaru dela santulu Ioanu botezatorulu si mergatorulu inainte.

Desparitatea si controvers'a acést'a apare numai in forma dara nu in fondu si mise pare a se putea aplanata as'a déca vomu distinge intre crestinii convertiti prin Domnulu Isusu Christosu, cum au fostu centurionulu si omulu imparatescu din Capernaum, carii au fostu primii crestini dintre paganii convertiti de Domnulu, si intre crestinii convertiti de apostoli cum au fost sutasiulu Corneliu, primul crestinu dintre pagani, convertitu de apostoli, tocmai asa si cu martirii, sutasiulu Longinu primul martiru care au patimitu pentru Domnulu, si Stefanu primul martiru care au suferitu sub apostoli, si prin acesta controvers'a si desparitatea se considera de aplanata.

(Va urmá)

D i v e r s e.

† *Necrologu.* Firulu telegraficu ne aduse septaman'a trecuta trist'a seire, ca unulu dintre acei venerabili betrani, cari in deceniile anterióre au formatu podób'a natiunei nóstre, — ilustrulu barbatu Dimitrie Moldovanu, consiliariu aulicu in pensiune, a incetatu din viétia in diu'a de 29 Maiu cal. vechiu a. c. in etate de 78 de ani, — lasandu in celu mai profundu doliu pre neconsolabil'a s'a socia: Iohann'a Moldovanu, n. Farcasiu, pre fic'a s'a Ioan'a maritata Badila, pre ginerele seu Ioanu Badila jude la tribunalulu regescu din Sibiiu si numerosí consangeni si amici.

Pre reposatulu lu-deplange mai departe intréga biseric'a si natiunea, carei'a i-a servitul cu zelu si devotamentu unu insemnatu siru de ani.

Remasitiile pamentesci ale reposatului in Domnulu s'au depusu spre odichna eterna cu mare solemnitate in 31. Maiu in cimiteriulu gr. or. din Sibiiu.

Asociandu-ne si noi doliului familiei si natiunei depunemu o lacrima de durere pre momentulu reposatului, — rogandu pre Ddieu, cá sufletulu lui se-lu asieze cu dreptii, ér pre famili'a remasa in doliu Ddieu se-o consoleze, si intarésca cá se póta suportá acésta grea si ireparabila perdere!

* *Bibliografic.* In propri'a editiune a auctoriului si in comisiune la W. Krafft in Sibiiu a aparutu. *Parii* alese din „Istori'a Transilvaniei“ pe doue sute de ani din urma. Volum I. dupa introductiune si câte'vea schitie biografice cuprinde o lunga serie de evenimente dintre anulu

1683 pana in predilele catastrofelor din 1848 si unu supplementu cu 44 documente, de George Baritiu. In 50 de cole tiparite formatu 8° mare; tectulu cu cicero nerarite, notele si documentele cu litere garmondu si petitu. — Pretiulu unui exemplariu legatu usioru (brosiatu) este 4 fl. 50 cr. v. a., legatu frumosu in pânsa 5 fl. v. a. — Cu scopu de a scôte celu putienu o parte din spesele considerabili avute pana acum, si a dá cât mai curendu la tipariu alu II-lea volum, din acestu opu auctoriulu si-a rezervatu a ficsá unu pretiu numai de 4 fl. 20 cr. inclusive trimiterea franco pentru toti colectorii câti voru binevoi a prenumerá la elu deadreptulu pana la 1. Augustu c. n. Dela 5 sau mai multe esemplare platite dintr'o data se dá 10% rabatu. — Comandele si plat'a se potu face mai usioru si mai siguru prin asemnatiuni (mandate) postali, dupa care espeditiunea esemplareloru urméza cu tóta precisiunea, numai adresele se fie scrise limpede, ér locuinti'a dupa impregiurári, chiar si in câte dóue limbi ale patriei. In comande se fie anumita curatu: legatur'a usióra sau tare si eleganta. — Dupa 1. Augustu a. c. cartea va trece in comisiune si se va puté comandá numai la librari cu pretiu de 4 fl. 50 cr., brosiata si 5 fl. legata, inse nefrancata.

Concursu.

Pentru deplinirea parochiei a III-a vacanta din opidulu **Pecio'a-romana**, se deschide concursu cu terminu de 40 de zile dela prim'a publicare.

Emolumintele impreunate cu acést'a parochia sunt:

I., Un'a sesiune comasata din pasculu comunalu dinpreuna cu pasiunea adausa la sesiune in estensiune de 45. jugere pamentu clasificatu de clas'a prima.

II., birul usuatu in comuna dela preste 300 case.

III., o gradina, asia numita sub vii, pamentu aratoriu de clas'a prima, in estensiune de 2 jugere si jumate, si

IV., stolele indatinat in comuna.

Respectivulu parochu alegendu, se poftése se fie romanu de nascere, se aiba 8 clase gimnasiale cu maturitate testimoniu de cualificatiune pentru parochii de frunte, se fie in stare a suplini postulu de invetiatoriu la casu de lipsa in o clasa dela scól'a confesionala superióra din loc, fara vre-o remuneratiune. — Se obsérva, cá veduv'a preotésa va folosi jumetate din parochi'a vacanta unu anu intregu in virtutea §-lui 8 din „Regulamentulu pentru parochii.“

Recurentii se vor presentá in vre-o dumineca ori serbatóre la biserica spre a-si aretá desteritatea in cele rituali; — recursele pentru parochia adresate catra comitetulu parochialu, le vor substerne parintelui adm. protop. al tractulu Arad cu locuinti'a in Curticiu comit. Arad.

Dat din siedinti'a comitetulu parochialu din Pecio'a-romana tienuta l'a 14/26. Maiu 1889.

Comitetulu parochialu.

Contielesu cu: MOISE BOCSIANU, m. p. adm. protop.

Pentru deplinirea postulu de capeleanu temporalu langa. veteranulu parochu Dionisiu Popescu, dela parochi'a gr. or. romana de class'a II. din **Jabar**, se escria concursu cu terminu de alegere pe **din'a de 16/28. Iuliu 1889.**

Emolumintele sunt: 10 jugere de pamentu aratoriu, 1/3. din intravilanulu parochialu, si 1 3. parte din stola, si din bir — cate u'na mesura de cucuruz in bómbe, — dela 190 numere de case.

Recurentii sunt poftiti, a-si presentá recursele loru cuviintiosu ajustate parintelui protopresviteru tractualu Georgiu Creciunescu in Belincz, p. u. Kiszetó, celu multu **pana la 15/27. Iuliu a. c.** si a se presentá in vr'o Dumineca ori serbatore in biserica locala, spre a-si aretá desteritatea in cantari si cuventari bisericesci.

Preferentia vor avé acei recurrenti, cari sunt deprinsi si in art'a musicala, incât se póte direge corulu vocalu de plugari din locu

Comitetulu parochialu gr. or.

In contielegere cu mine: G. CRECIUNESCU m. p., protopresviter.

—□—

Pentru deplinirea postulu invetiatoiesc, dela scól'a romana gr. or. confesionala, din **Jabar**, se escrie concursulu cu terminu de alegere pe **din'a de 16 28. Iuliu 1889.**

Emolumintele sunt: in numerariu 200 fl., pausialu de scrisu 5 fl., pentru conferintia 12 fl., pentru 8 orgii de lemne — din cari se incaldiesce si scól'a, — 48 fl., in bucate 15 centenari metrici, — parte grâu, parte cucurusu, 2 1/2 jugere pamentu estra, si 1/2 jugeru intravilan cu locuinte libera; si câte 40 cr. dela inmormentari, cand va fi poftit a luá parte.

Recursele cuviintiosu ajustate sè se tramite **pana la 16/27. Iuliu a. c.**, parintelui protopresviteru Georgiu Creciunescu, cá inspect. cerc. de scóle, in Belincz, p. u. Kiszetó.

Dela recurrenti se mai poftesce, a se presentá in biserica locala spre a-si aretá desteritatea in cantari si tipiculu bisericesc, afara d'acea cá se fia deprinsi in art'a musicala, in cât se póta conduce si dirige corulu vocalu din locu.

Comitetulu parochialu gr. or.

In contielegere cu mine: G. CRECIUNESCU, m. p. prot. si inspect. cerc. scol.

—□—

Pentru deplinire postulu de preotu la parochi'a gr. or. de class'a III. din comun'a **Topl'a**, — impreunatu cu postulu invetiatoiesc, — se escrie concursulu, cu terminu de alegere, pe **din'a de 30. Iuliu st. v. 1889.**

Emolumintele sunt: 30 jugere pamentu parte aratoriu, parte fenatia, 1/2 juger intravilanu, stol'a usuata si biru, — cate un'a mesura cucuruzu in bómbe, — dela 36 numeri de case.

Éra cá salariu invetiatoiesc 1 juger intravilanu; câte 1 fl. 20 cr. dela 36 numeri de casa si locuinta libera.

Afara de acea din partea venerabilulu consistoriu unu ajutoriu anualu de câte 100—150 fl.

Recursele cuviintiosu ajustate, sè se tramite parintelui protopopu Georgiu Creciunescu in Belincz p. u. Kiszetó, pana la 28. Iuliu st. v. a. c. éra recurrentii sunt poftiti a-se presentá in biserica locala, spre a-si aretá desteritatea in tipic si cantarile bisericesci.

Comitetulu parochialu gr. or.

In contielegere cu mine: G. CRECIUNESCU, m. p. prot.

—□—

Pentru deplinirea parochiei vacante **Fenisu** si fili'a **Valea-mare**, protop. Halmagiului se escrie concursu cu terminu de **30 de zile dela prim'a publicare.**

Doritorii de a ocupá acesta parochie sunt avisati a-si trimitte recursele, provediute cu tóte documintele prescise in Statutul organicu ale adresá comitetulu parochialu, si ale trimitte oficiulu protopresviteralu gr. or. romanu in Halmagiu pana la 18. Iuniu a. c.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: IOANU GROZ'A, m. p. protop.

—□—